

मपृष्टाः स्तोमास्त्रिवृदादयः पृष्ठानि रथन्तरादीनि पठिष्यमाणानि यस्यां सा तादृशी
स्तोमपृष्ठवती । धृतवती ह्योष्यमाणाज्ययुता सतीहृ द्वितीयचितौ सीद् तिष्ठ ।
ततः प्रजावत्पुत्रपौत्रादिप्रजायुक्तं द्रविणा द्रविणं धनमस्मे अस्मभ्यमायजस्व सम-
न्तादेहि यजतिरिह दानार्थः । अस्मे इति सुपां सुलुगिति विभक्तेः शेषादिशः ॥
व्याख्यातमन्यत् ॥ ४ ॥

a. अदित्यास्त्वा पृष्ठे सादयाम्यन्तरिक्षस्य धर्त्रीं विष्टम्भनीं दिशामधिपतीं
भुवनानां ऊर्मिर्द्रप्सोऽपामसि विश्वकर्मा तऽऋषिः । b = १ b. ॥ ५ ॥

हे इष्टके अदित्याः प्रथमचितिद्वयायाः पृथिव्याः पृष्ठे उपरि त्वा त्वां सादयामि
स्थापयामि । किम्भूतां त्वां अन्तरिक्षस्य भुवर्लीकस्य धर्त्रीं धारयित्रीम् । दिशां पू-
र्वादीनां विष्टम्भनीं संस्तम्भनकर्त्रीं भुवनानां भूतजातानामधिपतीं स्वामिनीम् ।
किं च त्वमपां द्रप्सो रस ऊर्मिरसि रसद्वयः कलोलस्त्वमसि । विश्वकर्मा प्रजाप-
तिस्ते तव ऋषिः द्रष्टा ॥ तं त्वामश्चिनौ सादयतामित्युक्तम् ॥ ५ ॥

शुक्रश्च शुचिश्च ग्रैष्मावृतूऽग्नेरन्तःक्षेपोऽसि कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्प-
न्तामाप ओषधयः कल्पन्तामग्नयः पृथङ्म ज्यैष्ठ्याय सव्रताः । येऽग्नयः
समनसोऽन्तरा द्यावापृथिवीऽग्ने ग्रैष्मावृतूऽभिकल्पमाना इन्द्रमिव दे-
वा अभिसंविशन्तु तया देवतयाङ्गिरस्वद्भुवे सीदतम् ॥ ६ ॥

का° [१७. ८. १६.] शुक्रश्च शुचिश्चेत्यृतव्ये पूर्वयोरुपरि । प्रथमचित्युपहितयोर्ऋ-
तव्ययोरुपरि द्वे ऋतव्ये पद्ये प्राग्लक्षणे अनूकमभित उद्भुव उपदधाति शुक्रश्च
शुचिश्चेति प्रत्येकमुपधाय । ग्रैष्मावृतू इति मन्त्रशेषो (५.) द्वे अप्यालभ्य पद्य इति
सूत्रार्थः ॥ उत्कृतिरुन्द्रः । शुक्रो ज्यैष्ठमासः (६.) शुचिरषाढः तौ ग्रैष्मावृतू ग्रैष्म-
सम्बन्धिनौ ऋवयवौ । अन्यद्व्याख्यातम् [१३. २५.] ॥ ६ ॥

II. a. सजूर्ऋतुभिः सजूर्विधाभिः सजूर्देवैः सजूर्देवैर्वयोनधिरग्नये त्वा वैश्वानरा-
याश्चिनाध्वर्यु सादयतामिह त्वा ॥